

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **M. H.**, zastoupeného Mgr. Markétou Medřickou, advokátkou se sídlem Praha 5, Kopanina 464/10, proti žalovanému **Magistrátu hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 A 16/2016 – 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1.000 Kč, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti usnesení Městského soudu v Praze (dále též jen „městský soud“) ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 A 16/2016 – 24, jímž městský soud odmítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2015, č. j. MHMP 2017185/2015/Syř. Tímto rozhodnutím byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, za což mu byla uložena pokuta ve výši 5.000 Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 6 měsíců.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí kasační stížnost, kromě obecných náležitostí podání, obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek; o tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Protože předmětná kasační stížnost neobsahovala náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s., vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 11. 8. 2016, č. j. 3 As 183/2016 – 6, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které usnesení městského soudu napadá; stěžovatele rovněž poučil o procesních následcích, pokud k doplnění kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nedojde. Toto usnesení bylo doručeno zástupkyni stěžovatele do datové schránky dne 18. 8. 2016. Poslední den lhůty k doplnění kasační stížnosti tedy, v souladu s ustanovením § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s., připadl na pondělí 19. 9. 2016 (o prodloužení lhůty k tomu určené nebylo požádáno).

Výše citované ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. zakotvuje koncentraci řízení; soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. K tomu srov. například nálezy Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. I. ÚS 390/05 (publikovaný jako N 27/40 SbNU 219, dostupný z <http://nalus.usoud.cz>), v němž bylo uvedeno, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena.

Doplnění kasační stížnosti se činí vůči Nejvyššímu správnímu soudu; jde totiž o soud, který je věcně příslušný k projednání kasační stížnosti a u kterého se primárně podává i samotná kasační stížnost (§ 106 odst. 4 s. ř. s.).

Aby byla kasační stížnost řádně doplněna ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s., je třeba, aby v určené jednoměsíční lhůtě bylo doplnění předáno Nejvyššímu správnímu soudu nebo aby mu nejpozději v poslední den této lhůty bylo zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, respektive dodáno ve formě datové zprávy do datové schránky soudu (§ 40 odst. 4 s. ř. s.); k tomu viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2014, č. j. 9 Afs 146/2013 – 24, a ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010 – 79, dostupné z www.nssoud.cz.

Pokud je doplnění kasační stížnosti zasláno jinému soudu než Nejvyššímu správnímu soudu, z hlediska § 106 odst. 3 s. ř. s., v návaznosti na § 40 odst. 4 s. ř. s., je podstatné, zda tento jiný soud dodal do datové schránky Nejvyššího správního soudu obdržené doplnění kasační stížnosti, adresované Nejvyššímu správnímu soudu, v jednoměsíční lhůtě určené dle § 106 odst. 3 s. ř. s., nebo zda tak učinil až po jejím uplynutí. Pokud by k tomu došlo až po uplynutí jednoměsíční lhůty, nebyla by kasační stížnost doplněna včas (srov. již zmiňovaný rozsudek tohoto soudu ze dne 26. 3. 2014, č. j. 9 Afs 146/2013 – 24).

V předmětné věci bylo doplnění kasační stížnosti ze dne 19. 9. 2016 zasláno do datové schránky Městského soudu v Praze. Ten toto podání, adresované „*Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze*“, dodal do datové schránky zdejšího soudu dne 20. 9. 2016. Jelikož však posledním dnem pro včasné doplnění kasační stížnosti bylo pondělí 19. 9. 2016, k uvedenému podání již nelze přihlížet.

Lhůta stanovená k doplnění kasační stížnosti je totiž propadlá. Včas doplněnými kasačními důvody by byl Nejvyšší správní soud vázán, avšak marné uplynutí lhůty k jejich doplnění zákonem předvídaným způsobem brání pokračování v řízení a má za následek odmítnutí kasační stížnosti (viz také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Afs 95/2013 – 25, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06).

Protože nedostatky kasační stížnosti nebyly ani přes výzvu a poučení zdejšího soudu ve stanovené lhůtě odstraněny a jelikož z tohoto důvodu nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud ji, v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., odmítl.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a to tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle ustanovení § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5.000 Kč stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce. Zdejší soud rozhodl také o vrácení zaplaceného soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1.000 Kč, jelikož o tomto návrhu z důvodu odmítnutí kasační stížnosti, jehož byl součástí, nebylo rozhodováno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2016

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu